

ger til prisforhøjelser. På den anden side er kalkulationsreglerne gunstigere for virksomhederne i henseende til, at der kan indregnes afskrivning efter saldoprincippet som anført ovenfor.

Som et regneeksempel kan anføres, at en virksomhed, som tidligere har foretaget en investeringsfondshenlæggelse på 300.000 kr., og som i 1971 foretager en nyinvestering på 1 mill. kr., efter monopoltilsynets hidtidige praksis vil få godkendt afskrivninger på op til 30 pct. på 700.000 kr., såfremt investeringsfondshenlæggelsen bringes i anvendelse. Efter § 5, stk. 1, 3), vil virksomheden kunne indregne en afskrivning på indtil 30 pct. af 1 mill. kr., uanset om en tidligere investeringsfondshenlæggelse tages i anvendelse eller ej.

Motiveringen for den ændrede fremgangsmåde er at tilvejebringe ligestilling mellem virksomheder, der har økonomisk evne til at lade investeringsfondshenlæggelser forblive urørt, og virksomheder, der af økonomiske grunde er nødt til at anvende disse henlæggelser ved finansieringen af nyinvesteringer.

Spørgsmål 20:

Åbner lovforslaget mulighed for indregning af løn til højere funktionærer, der ikke falder ind under kollektive aftaler, eller hvad der kan ligestilles hermed?

Besvarelse:

Aflønning af højere funktionærer af den pågældende kategori vil være indregnet i de allerede gældende priser. Kalkulationsreglen efter § 5 begrænser adgangen til i priserne at indregne lønstigninger også for sådanne funktionærer. Indregning af lønstigninger for den omhandlede kategori af funktionærer, der ikke falder ind under kollektive aftaler, eller hvad der kan ligestilles hermed, vil der principielt ikke kunne foretages, idet lønfastsættelsen for sådanne funktionærer må antages at være nært forbundet med virksomhedens rentabilitet. En lønstigning må derfor antages at være udtryk for, at virksomheden i forbindelse med en øget indtjening ser mulighed for at yde de pågældende en højere aflønning.

Spørgsmål 21:

Kan § 5, stk. 1, nr. 5, ikke bevirke større gennemtræk af arbejdsstyrken, da virksom-

hederne formentlig står frit med hensyn til lønfastsættelse over for nyansatte?

Besvarelse:

Det kan bekræftes, at virksomhederne står frit med hensyn til lønfastsættelse over for nyansatte ligesom over for andre ansatte, idet lovforslaget ikke gør indgreb i arbejdsgivers og arbejdstagers ret til at aftale lønnen. Lovforslaget regulerer alene virksomhedens adgang til at indregne øgede lønomkostninger. Det forhold, at en virksomhed udskifter sin arbejdskraft med anden — højere aflønnet — tilsvarende arbejdskraft, giver ikke adgang til prisforhøjelser. Det kan således ikke antages, at kalkulationsreglen efter § 5, stk. 1, nr. 5, vil udløse tendens i retning af større gennemtræk af arbejdsstyrken i virksomhederne.

Spørgsmål 22:

Finder ministeren den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 14, stk. 2, hvorefter der i forskrifter, der udfærdiges af monopoltilsynet, kan fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne, rimelig?

Besvarelse:

Bestemmelsen i lovforslagets § 14, stk. 2, udvider ikke det strafbare område, men har alene til formål at henlede borgernes opmærksomhed på, hvilke bestemmelser i de af monopoltilsynet udstedte forskrifter der er belagt med straf. Strafferammen vil således være den i loven fastsatte.

Spørgsmål 23:

I hvilken udstrækning kan en virksomhed, der har kontrakt med en kommune — f. eks. om skadedyrbekæmpelse — inddække omkostningsstigning gennem forhøjelse af det aftalte vederlag? Hvis dækningen ikke er tilstrækkelig, kan virksomheden da indstille samarbejdet med kommunen?

Besvarelse:

Skadedyrbekæmpelse må i relation til lovforslaget betragtes som en tjenesteydelse, og virksomheder, der erhvervsmæssigt foretager skadedyrbekæmpelse, hører derfor under lovforslagets § 6. Sådanne virksomheder vil have adgang til at inddække omkostningsstigninger, medmin-